

IV. HODO?A??E BRANITELJA

Dana 26. kolovoza 2018. u na?em sveti?tu Majke Bo?je Gorske, odr?ano je ve? tradicionalno IV. hodo?a??e branitelja sjeverozapadne Hrvatske. Organizaciju su ove godine uz vl?. Vladimira Drneti?a i ?upu Lobor, preuzeli i predstavnici Prva gardijske brigade Tigrovi. Hodo?a??u su uz dvjestotinjak branitelja najvi?e iz Krapinsko-zagorske, Vara?dinske i Me?imurske ?upanije, nazo?ili ministar hrvatskih branitelj Tomo Medved, izaslanik predsjednice RH general Zdravko Jakop, biv?i premijer ratne Vlade dr. Franjo Greguri?, general Stjepan Adani?, ?upan ?eljko Kolar, saborski zastupnik ?arko Tu?ek, na?elnica Op?ine Lobor i brojni drugi. Hodo?a??e je zapo?elo okupljenjem u pola 10h ispred ?upne crkve sv. Ane te je u 10h krenula procesija cestom do sveti?ta Majke Bo?je Gorske. Sve?ano misno slavlje u 11h predvodio je vl?. Robert Jakica, ?upnik ?upe Komarevo, ?iju vam homiliju u nastavku prenosimo u cijelosti:

Po?tovani gospodine ministre, po?tovani predstavnici civilnih i dru?tvenih vlasti, cijenjene obitelji poginulih, nestalih i umrlih hrvatskih branitelja i civila, dragi prijatelji hrvatski branitelji, bra?o misnici, draga bra?o i sestre u Kristu!

Danas nas je zaista dobar Bog sve okupio u ovom lijepom zajedni?tvu pored ove drevne crkve Majke Bo?je Gorske gdje se hodo?asnici doslovno stolje?ima utje?u u svojim potrebama, a majka kao majka bri?no tje?i, slu?a i poma?e u na?im potrebama. Okuplja nas zajedni?tvo u svim na?im razli?itostima, zajedni?tvo u ostvarenoj jednoj jedinoj ideji i stoljetnom snu, zajedni?tvo u ljubavi prema na?oj Domovini Hrvatskoj i na tome dobrom Bogu ?elimo zahvaliti i preporu?iti sve potrebe na?e Domovine. ?elimo moliti i preporu?iti sve one junake koji dan danas padaju, one kojih vi?e nema, ali ?uvamo ?ivom uspomenu na njih.

Danas vam ?elim svjedo?iti i podijeliti uspomene mene kao dje?aka od sedam godina koji je zavr?io prvi razred osnovne ?kole u Petrinji one godine kada je zlo?esto?a odjendnom po?ela navirati kao poplava sa svih strana, a ja ne razumijm ni?ta do trenutka dok roditelji nisu uzeli mene i sestru te nas odveli do Kupe, misle?i da ?e tamo u sigurnosti i za?titi ?ume do?elati jutro dok napadi na grad toga te?kog rujna pro?u i vratiti se ku?i. No vojska nas do?ekuje te ?urno ?amcima i bez mogu?nosti da se i okrente, kamoli vratite po stvari prebacuje na drugu stranu rijeke samo s onim stvarima ili odje?om koju smo imali na sebi. Nikada se vi?e nismo vratili do slavne i mo?ne Oluje. Ali tim prelaskom rijeke po?inje na? put u nepoznato i vi?egodi?nju neizvjesnost, mogli sse samo i jedino osloniti na tu?u pomo?.

Do tog trenutka nisam niti znao, nisam razumio da smo razli?iti. Vjera nas na?a katoli?ka u?i da je ?ovjek stvoren na sliku i priliku Bo?ju, da smo svi kr?tenjem postali ljubljena djeca Bo?ja. Stolje?ima preno?ena vjera po na?im precima nas u?i da ljubimo jedni druge, da ne ?inimo drugima ono ?to ne ?elimo da drugi nama ?ine, da se po?tujemo. Sve to u sekundi je do?lo na ku?nju jer obitelj je nastojala tako ?ivjeti; jer roditelji nisu htjeli dopustiti da mene i sestru imalo zarazi mr?nja koja se doga?ala kud god pogledate, koga god poslu?ate, jer nismo imali vi?e ni?ta, nulu. Imali smo samo jedni druge, ali imali smo nadu cijelo to vrijeme da ?e sve to zavr?iti.

?ivjeli smo u hrvatskome selu, Novoj Dren?ini, nadomak Petrinje prema Sisku i danas roditelji tamo ?ive. Nisam razumio da imamo druga?ije susjede jer tada je nama djeci sve bilo bezbri?no, ali tko je mogao pomo?i u bilo ?emu, u slaganju drva, u kolinju, u branju

kukuruza, u ispijanju kave i dru?enju sa svim susjedima nije bio po?te?en barem nekakvog oblika posla. Ho?u re?i drugim rije?ima, brinuli smo i pomagali jedni drugima, i to je bilo normalno. A onda se polako doga?aju nekakovi nejasni nemiri i rati i udaljavamo se, a malo ?as je sve bilo u redu.

Tijekom ?itavog tog progonstva kao dijete sam osjetio ?injenicu da Crkva niti u jednom trenutku nije dopustila da na? narod propadne u duhovnome smislu, trudila se biti uz svoj narod i na boji?tu, ali i me?u narodom koji je molio Boga za ?to skoriji zavr?etak sveg tog zla i mira me?u narodima. Sve?enici su svim svojim snagama i mogu?nostima nastojali sa?uvati mir i dostojanstvo u hrvatskim vojnicima da njih same ne obuzme mr?nja i osveta. U suprotnome uni?tili bismo sami sebe jer bi nas zlo pojelo iznutra, mr?nja prema neprijatelju pretvorila bi se u uni?tavanje ljudskih ?ivota i svega vrijednoga. A sada mo?emo re?i da je mr?nja uni?tila samu sebe.

Dolazim iz grada Petrinje gdje nije ostala niti jedna cigla cijela jer je to bila hrvatska ku?a, jer je to bila rimokatoli?ka crkva sv. Lovre od koje su se nava?ali putovi. Da, i tamo se dogodio Vukovar i ?kabrnja i tako redom. Mi djeca, upijali smo sva ta doga?anja kao spu?ve. Nikada se vijesti i dnevnik nisu slu?ali kao tada i gotovo uvijek sa suzom u oku jer su se svakodnevno negdje u Domovini doga?ala krvoproli?a. ?ivotu u Sisku blizu bolnice, rafinerije, vodotornja i ?eljezare ?esto je bio obilje?en uzbunama, bje?anjem u podrum, mijenjanjem razbijenih prozora zbog ?estih i velikih detonacija. I mi djeca smo gledaju?i roditelje i okolinu na neki na?in u sebi po?eli razvijati ljubav prema Domovini i pro?ivljavali smo sve te doga?aje na svoj na?in, ali odrasliji.

I opet Crkva na sva zvona poziva na mir, na po?tivanje ?ivota i jako va?no ?pra?tanje. Oprostiti neprijatelju koji nije ostavio niti jedne cijele svetinje, a svetinja je ?ovjek., djeca, djetinjstvo koje sada vi?e nije bezbri?no nego kao odjednom odraste? i postane? dio svega toga, djeca se sada igraju rata, a ne bilo koje druge igre. Nadalje, svetinja je crkva i ku?a, svetinja je grad i selo, svetinja je sve oko ?ega se na? ?ovjek zalagao i trudio. No, postavlja se pitanje kako oprostiti, za?to oprostiti kada od mene nitko nije tra?io oprost, kada se nitko nije ispri?ao, kada nitko tko je danas odgovoran ili mo?emo re?i nasljednik odgovornosti nije rekao da mu je ?ao ili da se srami? A mo?da se poneki i izruguju toj nama slavnoj 1995. godini?

Vidite dragi prijatelji, i taj korak netko mora prvi napraviti. Netko mora popustiti, netko mora pru?iti ruku pomirenja jer nema smisla da se ne podnosimo. ?ivimo jedni pored drugih i ne mo?emo se praviti da onaj drugi ne postoji. Na? bla?eni svetac Alojzije Stepinac kazao je u propovijedi protiv mr?nje i osvete da ako ?elimo biti Kristovi onda moramo ljubiti svojeg bli?njega, ljubiti ?ovjeka bez razlike ma kako se on zvao. Pogibao je da i onaj koji se di?i katoli?kim imenom postane ?rtvom strasti mr?nje i zaboravi zakon koji je najljep?a karakteristika kr??anstva, zakon ljubavi.

Na blagdan sv. Lovre 1991. godine, kardinal Franjo Kuhari? netom prije pada grada Petrinje vrlo sna?nim rije?ima nagla?ava: ? Ako je moj protivnik spalio moju ku?u, ja ne?u spaliti njegovu. Ako je razorio moju crkvu, ja ne?u ni dirnuti njegovu, dapa?e, ?uvat ?u je. Ako je napustio svoj dom, ja ne?u ni igle uzeti iz njegova. Ako je ubio mog oca, brata, sestru, ja ne?u vratiti istom mjerom nego ?u po?tovati ?ivot njegova oca, brata, sina, sestre.? Jedan je to od mnogih primjera poticaja duhovnih pastira da se opiremo mr?nji i da sa?uvamo razum i pouzdanje u Bo?ju providnost da ?e biti bolje, da ?e biti mir i blagostanje.

Danas sam do?ao sa braniteljima iz Komareva. Divni su to ljudi. Svi se pokumili na sve mogu?e na?ine i jo? ?e se pokumiti. Komarevo je mjesto koje ne broji niti 1000 stanovnika s vi?e od 50 poginulih u ratu i jednako toliko umrlih do prekosutra jer je jo? jednog junaka Bog oslobodio patnje i pozvao sebi. Komarevo je simbol obrane grada Siska, prva crta obrane. Ono ?to me zadivilo me?u mojim prijateljima braniteljima je njihovo zajedni?tvo. Nesre?a ih je jo? vi?e povezala, sprijateljila, pokumila. Brinu se jedni o drugima i kada je lijepo i kada je manje lijepo. No jo? va?nije, iako ve?ina ovdje danas izranjavana, nikada me?u njima nisam osjetio mr?nju, nego ba? suprotno, ljubav prema ?ivotu i sretnoj budućnosti, a zajedni?tvo se pokazalo kao od Boga blagoslovljen put da tako i bude.

Dragi prijatelji, sada se nalazimo okupljeni oko Marije. Njoj za ?ivota nisu podigli niti jedan spomenik, nisu joj dali nikakvo priznanje niti kakvu posebnu po?ast. No ona je ipak bila i jest nagra?ena vi?e od svih ljudi, kako molimo u Slavnoj krunici, koji je tebe Djevice na nebu okrunio. Marija je svima nama jako va?na jer je majka na?ega Spasitelja, ali ona je i na?a zagovornica, na? uzor u vjeri. Ali i jo? vi?e, ona i sada u nebeskoj slavi maj?inski ljubi Crkvu i svojom mo?nom ljubavlju utje?e na na?e putove, na na? sada?nji ?ivot. Kako ka?e na? biskup Vlado: ? ?bez nje bismo bili izgubljeni jer ona je na? kompas, na? putokaz, ona je vrlo

radosti i nje?na maj?inska ruka nad svakim od nas.? Ruka koja nas usmjeruje da se na putu ?ivota ne izgubimo, da na kraju do?emo, pa i preko lutanja, padova i kroz vlastite rane, do na?ega ?ivotnoga cilja. Ona je to uspjela jedino Bo?jom milo??u. Ona nas poziva na nadu da mo?e i treba biti druga?ije. Da u ?ovjeku postoji izvori energije i snage koje mu Bog nudi da se mo?e uzdignuti iz onoga ?to ga sputava i krenuti prema gore. Doista, puno je crnila i negativnosti u na?em dru?tvu, ali ?esto i u na?im pojedina?nim ?ivotima. Marija nas poziva da se okrenemo vedroj budu?nosti koju nam ona pokazuje i da hrabro i s povjerenjem i mi kro?imo ovom zemljom izgra?uju?i ju u svjetlu Kristova uskrsnu?a, obnavljaju?i ju svojom ljubavlju, ula?u?i same sebe do kraja za Krista i njegovu proslavu. Draga bra?o, uvijek nastojmo biti blagoslov jedni drugima. Tako neka bude, Amen!

[\[Show slideshow](#)

" order_by="sortorder" order_direction="ASC" returns="included" maximum_entity_count="500"]